

RESSÒ DE LA PARAULA

Arran de l'eutanàsia i la vida

Al 3Cat es va emetre un reportatge sobre l'eutanàsia titulat *La bona mort*. Dies abans i després, diversos diaris es

feien ressò de les dades sobre l'eutanàsia a Catalunya. Un tema que toca el sofriment de moltes persones malaltes, les seves famílies i cuidadors, i que, per tant, mereixen tot el respecte i suport en els seus processos de malaltia.

Arran de les estadístiques que indiquen que a Catalunya 358 persones van demanar l'eutanàsia i que aquestes peticions van augmentar un 63% el 2024, em faig algunes preguntes. No pretenc que tothom comparteixi la meua opinió, però convido a obrir un debat que no restringeixi tots els factors implicats en una llei que valida el suïcidi assistit.

Pel que fa al tema de l'eutanàsia, crida l'atenció que repetidament es planteja com l'única sortida al sofriment, ignorant la realitat d'uns tractaments adequats i d'unes cures pal·liatives de qualitat. Milers de persones a Catalunya no reben l'atenció necessària per alleujar els seus patiments a causa d'una cobertura sanitària deficient, però això sembla que s'ignora. Allò que massa sovint es promou és acabar amb la vida de la persona que pateix i no amb el seu patiment. Això em sembla injust.

Cal reconèixer que, quan es difon la llei de l'eutanàsia, s'està fomentant el fet de descartar persones malaltes que són vulnerables físicament i psicològicament.

En el programa no s'expliquen alternatives que alleugin el patiment. Diverses vegades es diu

que impedir o retardar l'eutanàsia és fer patir, però no es diu que l'eutanàsia és, al cap i a la fi, que una tercera persona provoqui la teua mort. «Deixar marxar» o «deixar anar» són eufemismes.

El reportatge plantejava, de manera directa i indirecta, que hi ha «vides que no valen la pena ser viscudes». Això és molt greu.

Què vol dir viure i qui decideix qui ha de viure? Només un mateix? Però no es parla dels greus riscos que això comporta. Tot plegat ens porta a preguntar-nos: És bo viure? És un bé matar? És un bé provocar la mort? Està bé suïcidar-se?

Evitem una mirada massa reduccionista del malalt, dels familiars i dels professionals. L'eutanàsia és un tema difícil, dolorós i molt complex, on es barregen molts factors físics, psicològics, familiars, econòmics, socials i espirituals. Per això, crec que cal demanar un debat més ampli i amb més pluralisme.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amor és acció que porta esperança als vulnerables i a un mateix

Quan sentim que posem el nostre gra de blat per omplir el rebost i que allò té un efecte real en les persones, quelcom passa a l'interior del nostre cor. I aquest «quelcom» és realment el que pot fer moure el món.

Podríem dir que, en propietat, és l'amor amb majúscula, que es manifesta en les persones després del lliurament als altres. I és aquesta sensació de plenitud, filla del lliurament personal, la que ens connecta entre uns i altres. Els que necessiten i els que donen.

Quan el papa Francesc, en el seu missatge de la Jornada Mundial dels Pobres de l'any 2023, ens recorda que «un riu de pobresa travessa les nostres ciutats i creix cada cop més gran fins a desbordar-se» ens posa al davant, de manera manifesta, la qüestió que ens pot fer sentir que som petits i impotents per resoldre-la. Afegeix el Sant Pare que «aquest riu sembla arrossegar-nos, tant que el crit dels nostres germans i germanes que demanen ajuda, suport i solidaritat es fa cada cop més fort».

Però nosaltres no ens fem petits. Els creients, amb el suport de la nostra fe, sabem que l'amor ho pot tot. I per això, l'esforç i la voluntat de les persones, que ens unim sota el paraigua de Càritas, és com un gra de blat que s'uneix a un altre gra, i a un altre, i a un altre... fins a fer un bon rebost amb el que donar alè, aliment, vida, coratge, acompanyament i sostre. Expandim la nostra xarxa de solidaritat, teixint complicitats i vincles, promovent iniciatives per ajudar els més necessitats i donar l'esperança.

En aquest any del Jubileu de l'Esperança, el dia a dia de Càritas està tenyit d'aquesta sensació del cor tan bona, que només coneixem els que entreguem, perquè donar aporta tant al qui dona com al qui és regalat.

L'amor és un regal que omple el rebost propi.

Encoratjo a sentir-lo, cada dia, amb l'exercici quotidià!

Marta Fortuny
Vicedirectora de Càritas d'Urgell

ECO DE LA PALABRA

A propósito de la eutanasia y la vida

En 3Cat se emitió un reportaje sobre la eutanasia titulado *La buena muerte*. Días antes y después, varios diarios se hacían eco de los datos sobre la eutanasia en Cataluña. Un tema que toca el sufrimiento de muchas personas enfermas, sus familias y cuidadores, y que, por lo tanto, merecen todo el respeto y apoyo en sus procesos de enfermedad.

A raíz de las estadísticas que indican que en Cataluña 358 personas pidieron la eutanasia y que estas peticiones aumentaron un 63% el 2024 me hago algunas preguntas. No pretendo que todo el mundo comparta mi opinión, pero invito a abrir un debate que no restrinja todos los factores implicados en una ley que valida el suicidio asistido.

En cuanto al tema de la eutanasia, llama la atención que repetidamente se plantee como la única salida al sufrimiento, ignorando la realidad de unos tratamientos adecuados y de unos cuidados paliativos de calidad. Miles de personas en Cataluña no reciben la atención necesaria para aliviar sus sufrimientos a causa de una cobertura sanitaria deficiente, pero esto parece que se ignora. Lo que demasiado a menudo se promueve es acabar con la vida de la persona que sufre y no con su sufrimiento. Esto me parece injusto.

Hay que reconocer que, cuando se difunde la ley de la eutanasia, se está fomentando el hecho de descartar personas enfermas que son vulnerables físicamente y psicológicamente.

En el programa no se explican alternativas que alivien el sufrimiento. Varias veces se dice que impedir o retrasar la eutanasia es hacer sufrir, pero no se dice que la eutanasia es, al fin y al cabo, que una tercera persona provoque tu muerte. «Dejar marchar» o «soltar» son eufemismos.

El reportaje planteaba, de manera directa e indirecta, que hay «vidas que no merecen la pena ser vividas». Esto es muy grave. ¿Qué quiere decir vivir y quien decide quién tiene que vivir? ¿Solo un mismo? Pero no se habla de los graves riesgos que esto comporta. Todo ello nos lleva a preguntarnos: ¿Es bueno vivir? ¿Es un bien provocar la muerte? ¿Está bien suicidarse?

Evitamos una mirada demasiado reduccionista del enfermo, de los familiares y de los profesionales. La eutanasia es un tema difícil, doloroso y muy complejo, donde se mezclan muchos factores físicos, psicológicos, familiares, económicos, sociales y espirituales. Por eso creo que hay que pedir un debate más amplio y con mayor pluralismo.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

La Mona Jubilar d'Abbrera

Els joves vinculats a la parròquia de Sant Pere d'Abbrera han trobat una manera molt original de buscar recursos per al pelegrinatge a Roma, que faran amb la diòcesi de Sant Feliu entre el 27 de juliol i el 4 d'agost amb motiu del Jubileu dels Joves. Acabada la Vetlla Pasqual el dissabte, faran la rifa d'una Mona Jubilar. En paraules del rector de la parròquia de Sant Pere, Mn. Francisco García Baca, aquesta iniciativa «traspasa la frontera de la parròquia» ja que tothom pot comprar per 1 euro una par-

ticipació al sorteig d'una mona de xocolata XXL en què es pot veure el campanar de la parròquia i el logo del Jubileu de l'Esperança.

La Mona Jubilar es pot veure aquests dies a l'aparador de la Pastisseria Duch, un establiment del municipi que des d'un primer moment ha volgut col·laborar amb aquesta iniciativa solidària. Per a Mn. Francisco García Baca, aquesta iniciativa, que s'ha fet per primera vegada, és també «una projecció evangelitzadora».

La Mare de Déu de Montserrat, en processó

El proper diumenge és un dia important per a la nostra diòcesi de Sant Feliu i és que celebrarem la Mare de Déu de Montserrat, la nostra patrona. Aquell diumenge es viurà una jornada excepcional a l'abadia ja que la Moreneta sortirà en processó per primer cop aquest segle.

Segons hem conegut aquests dies, la portaran des de la Basílica fins a la plaça de Santa Maria, on es farà la missa de la patrona de Catalunya.

Un acte que se suma als que ja s'han fet en el que portem d'any per celebrar el mil·lenari de la fundació del monestir.

Crist també ressuscita per als joves

Diumenge de Resurrecció és moment d'alegria i d'esperança en un nou començar. Des d'aquestes pàgines del Full Dominical us felicitem la Pasqua i us oferim la reflexió del delegat de la Pastoral de Joventut, Mn. Josep Sellarés, tenint en compte que el jovent sempre és signe d'esperança i més en aquest Any Jubilar.

Al principi de la Vetlla Pasqual celebrem el ritu del lucernari; després de beneir el foc i explicitar l'avui de la festa tot marcant el Ciri Pasqual amb l'alfa i l'omega i les xifres de l'any, el prevere l'encén tot dient: «Que la llum de Crist ressuscitat gloriósament dissipï les tenebres del cor i l'esperit». A continuació, emulant la columna de foc que acompanyava el poble d'Israel en el seu pas pel desert, precedeix el nou poble de Déu a celebrar la nova Pasqua, la victòria del Crist sobre la mort.

El 15 d'octubre del 2024, l'Organització Mundial de la Salut publicava un article en el qual afirmava que un de cada set joves d'entre 10 i 19 anys patien algun tipus de trastorn mental (depressió, an-

sietat, trastorns del comportament...), i que el suïcidi era la tercera causa de defunció en les persones de 15 a 29 anys. Quant de patiment experimenten aquests joves i les seves famílies que viuen, impotents, les ferides del mal i de la mort. El papa Francesc, a la butlla de convocatòria del Jubileu: *Spes non confundit*, afirmava: «També necessiten signes d'esperança [...] els joves. És trist veure joves sense esperança. La il·lusió de les drogues, el risc de caure en la delinqüència i la recerca de l'efímer creen en ells, [...] la confusió i amaguen la bellesa i el sentit de la vida, abatent-los en abismes obscurs i empenyent-los a cometre gestos autodestructius».

Per a tot jove, la Pasqua expressa que Crist també ressuscita per ells, també els vol oferir una nova Vida, una nova oportunitat per aixecar-se i sentir-se estimats pel Crist ressuscitat; ells també són especialment cridats a viure l'esperança que «dissipi les tenebres del cor i de l'esperit» i descobrir que poden viure amb sentit, aquell que neix de la trobada amb el Ressuscitat i amb els altres, tot expressant el servei i l'amor mutu.

Trobada diocesana d'adolescents i joves

Des d'Església Jove Sant Feliu de Llobregat proposem fer experiència precisament d'això: Som cridats a l'Esperança! Ho farem el proper 10 de maig, a Piera, tot descobrint diferents testimonis de persones que han experimentat l'esperança en els diferents camps que la butlla ens descriu: en la família, en els presos, els malalts, els joves, els migrants, els ancians, els pobres. En acabar la jornada, compartirem l'Eucaristia i tindrem l'oportunitat d'apropar-nos al Santuari del Sant Crist de Piera, per viure l'alegria de sentir-nos estimats per Déu en l'experiència del Jubileu.

AGENDA

- ▀ **Dissabte 26, a les 11 h**, Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Masquefa amb motiu del centenari de la creació del nou temple parroquial. Presideix el bisbe Xabier.
- ▀ **Dissabte 26, a les 21 h**, Vetlla de la Mare de Déu de Montserrat organitzada per la Delegació de Joventut.
- ▀ **Diumenge 27, a les 19 h**, Eucaristia a la Catedral i sagrament del Baptisme a catecúmens. Acte presidit pel bisbe Xabier.
- ▀ **Dilluns 28, a les 11.15 h**, Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Piera, en la festa del Sant Crist de Piera. Acte presidit pel bisbe Xabier.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. La solemnitat litúrgica de sant Jordi, patró secundari de Catalunya, es trasllada al 30 d'abril; sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, religiosa agustiniana;

beata Teresa Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap a 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); santa Salomé.

25. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Aníà, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anaclet, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz, trapenc.

27. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastre.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (C)

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos:

Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

«Estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra»

Som ja al diumenge més important de tot l'any litúrgic: el diumenge de la Resurrecció del Senyor. Aquesta resurrecció marca tota la nostra fe. Ho predica sant Pere a la primera lectura. Primer afirma la mort i resurrecció del Senyor: *El mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia.* Només els apòstols en són els testimonis: *Concedí Déu que s'aparegués no a tot el poble sinó a uns testimonis, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* I subratlla la importància de la resurrecció: *Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom,* és a dir gràcies a Crist ressuscitat. El mateix Pere que ara predica amb claredat la resurrecció de Crist no va acabar de creure quan, en el sepulcre, *veié aplanat el llençol d'amortallar tot i que el mocador estava lligat al mateix lloc.* Això no el porta a la fe, no arriba a creure. En canvi, Joan, el deixeble estimat, el model de deixeble: *Entrà l'altre deixeble al sepulcre, ho veié i cregué.* No ha vist encara el Ressuscitat però ja creu. Recorda que ja estava escrit: *Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.* La resurrecció de Crist marca tota la vida del cristià. Per això sant Pau ens recorda: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu, estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Nosaltres en el moment del baptisme ens vam unir a la mort i a la resurrecció de Crist. Per això l'apòstol pot dir als cristians de Colosses: *viviu en aquest món, però ja heu ressuscitat.* Visqueu, doncs, com a ressuscitats, una vida nova, estimeu tot allò que viurem al cel, no els interessos d'aquí la terra. Busquem, doncs, l'amor, la solidaritat, la pau, l'alegria, la sobrietat, el servei, el desinterès, la paciència. No els diners, el dominar, l'orgull, l'egoisme o ser més que els altres.

Mn. Jaume Pedrós